

DECIZIA nr. 408/21.09.2012
privind solutionarea contestatiei formulata de
SC XSRL,
inregistrata la D.G.F.P.-M.B. sub nr. x

Directia Generala a Finantelor Publice a municipiului Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii a fost sesizata de catre Administratia Finantelor Publice sector 2 cu adresele nr. x si nr. x, inregistrate la D.G.F.P.-M.B. sub nr. x si nr. x cu privire la contestatia formulata de **SC XSRL** cu sediul in Bucuresti, str. x, sector 2.

Obiectul contestatiei inregistrata la Administratia Finantelor Publice sector 2 sub nr. x, completata cu adresele inregistrate la D.G.F.P.-M.B. sub nr. x si nr. x, il constituie Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. X, emisa in baza raportului de inspectie fiscala nr. X si comunicata prin posta in data de x.2012 pentru obligatiile fiscale totale de x lei din care contribuabila contesta suma de x lei reprezentand:

- x lei - impozit profit ;
- x lei - accesorii aferente impozitului pe profit;
- x lei - impozitul pe veniturile microintreprinderilor;
- x lei - accesorii aferente impozitului pe veniturile microintreprinderilor;
- x lei – TVA;
- x lei – accesorii aferente TVA.

Procedura fiind indeplinita s-a trecut la solutionarea pe fond a contestatiei.

I. Organele de inspectie fiscala din cadrul Administratiei Finantelor Publice sector 2 au efectuat inspectia fiscala generala la **SC XSRL** si au verificat taxa pe valoarea adaugata, impozitul pe profit si impozitul pe veniturile microintreprinderilor pentru perioada 01.01.2006-31.12.2010, pe langa celelalte impozite si taxe.

Constatarile inspectiei au fost consemnate in raportul de inspectie fiscala nr. X, iar in baza acestora a fost emisa Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. X prin care s-a stabilit o diferenta suplimentara de TVA in suma de x lei asupra careia au fost calculate accesorii aferente in suma de x lei si o diferenta suplimentara de impozit pe profit in suma de x lei, asupra careia au fost calculate accesorii aferente in suma de x lei.

De asemenea, prin aceeași decizie organele de inspectie fiscala au stabilit o diferenta de impozit pe veniturile microintreprinderilor achitata in plus la data de 25.01.2010 in suma de x lei, iar pentru neachitarea la termenul legal a impozitului pe veniturile microintreprinderilor pentru perioada 25.04.2006 -25.01.2010 au fost calculate accesorii aferente in suma de x lei.

II. Prin adresa inregistrata la Administratia Finantelor Publice sector 2 sub nr. x si adresa inregistrata la D.G.F.P.-M.B. sub nr. x **SC XSRL** a formulat contestatie impotriva Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. X prin care au fost stabilite obligatii fiscale in suma totala de x lei din care contribuabila intelege sa conteste suma totala de x lei.

In sustinerea contestatiei societatea invoca urmatoarele motive:

Din Raportul de inspectie fiscala intocmit rezulta ca societatea nu a prezentat facturile neutilizate si solicitate, in numar x, organul de control a procedat la stabilirea TVA colectata prin aplicarea cotei de 19 % si 24 % incepand cu data de 01.07.2010 asupra veniturilor estimate conform OPANAF nr. 3389/2011, art 1 alin. (1) pornind de la veniturile realizate in fiecare an si facturile emise si inregistrate in contabilitate.

In urma inregistrarii acestor estimari eronate a veniturilor inregistrate de societate in 2006, a facut ca societatea sa depaseasca plafonul de 100.000 euro conform art. 103 lit. c) din Legea nr. 571/2003 si sa devina platitoare de impozit pe profit (16 %).

Valoarea facturilor neutilizate este urmatoarea:

| Venit estimat | TVA colectat | accesorii TVA |
|-------------------------|--------------|---------------|
| - 2006 – x lei x 19 % = | x lei; | |
| - 2009 – x lei x 19 % = | x lei | |
| - 2010 – x lei x 24 % = | x lei | |
| Total x lei = | x lei | x lei |
| accesorii TVA | | x lei |
| Total TVA | | x lei |

Pentru calcul impozitului pe venit cat si pe profit contesta urmatoarele sume:

| Venit estimat | impozit micro | accesorii imp. venit |
|------------------------|---------------|----------------------|
| - 2006 – x lei x 3 % = | x lei | x lei |

| Venit estimat | impozit profit | accesorii imp. profit |
|--|----------------|-----------------------|
| - 2009 – x lei x 16 % = | x lei | x lei |
| - 2010 – x lei x 16 % = | x lei | x lei |
| Total x lei = | x lei | x lei |
| Total impozit micro | x lei | x lei |
| Total impozit pe profit + micro | x lei | x lei |
| Accesorii. impozit profit + micro | x lei | |
| Total debite imp. profit + micro | x lei | |
| Total TVA | x lei | |
| Total sume contestate | x lei | |

In sustinerea contestatiei contribuata arata ca facturile neutilizate lipsa despre care se face vorbire au fost pierdute de catre administratorul societatii, si pe care le-a declarat pierdute in momentul in care si-a dat seama ca lipsesc.

Invoca faptul ca pe rolul Sectiei 8 Politie exista un dosar penal in care s-a dispus efectuarea unei expertize contabile in care se va stabili soldul de marfa si daca societatea in anul 2006, 2009 si 2010 ar fi putut vinde marfa in valoare x lei asa cum reiese din raportul de inspectie fiscala.

III. Fata de constatarile organelor de inspectie fiscala, sustinerile contestatarei, reglementarile legale in vigoare pentru perioada verificata si documentele existente in dosarul cauzei se retin urmatoarele:

3.1. Referitor la estimarea bazei de impunere in valoare de x lei aferenta unui numar de x facturi constatate lipsa de organele de inspectie fiscala

Cauza supusa solutionarii este daca in mod legal organele de inspectie fiscala au procedat la estimarea bazei de impunere si a TVA, a impozitului pe profit si impozitului pe veniturile microintreprinderilor aferenta pentru un numar de x facturi achizitionate in anul 2006, anul 2009 si anul 2010 si neprezentate cu ocazia inspectiei, in conditiile in care societatea contestatoare nu justifica lipsa acestora.

In fapt, verificarea SC XSRL a fost efectuata urmare adresei nr. x transmisa de DGFP Suceava prin care s-a solicitat un control incrucisat pentru verificarea relatiilor comerciale cu SC Prolisok Suceava. In urma verificarii s-a constatat ca SC XSRL nu a inregistrat patru facturi (facturile seria FCKN nr. x.2009, x.2009, x.2009 si nr. x.2009) emise catre SC x in valoare totala de x lei.

Din verificarea efectuata s-a constatat ca facturierul seria FCKN cu plaja de numere x, nu s-a gasit inregistrat in contabilitate, facturier care a fost pierdut conform notei explicative din data

de 07.06.2011 si a declaratiei pe proprie raspundere data de catre administratorul societatii din data de 08.06.2012, fara a se prezenta dovada pierderii acestuia.

In timpul inspectiei generale s-au solicitat documente, respectiv facturile neutilizate, precum si cele constatate lipsa. Din raspunsul nr. x.2012 formulat de catre administrator a reiesit faptul ca totalul facturilor achizitionate de societate, respectiv **x de facturi solicitate nu au putut fi puse la dispozitie deoarece nu existau fizic.**

In referatul cauzei organele de inspectie fiscala mentioneaza ca societatea a prezentat urmatoarele documente de achizitie a facturilor fiscale de la;

- SC x cu factura seria BV nr. x.2005 ce cuprindea plaja de numere x (x carnete);
- SC x cu factura nr. x.2006 ce cuprindea plaja de numere x (x carnete);
- SC x cu factura nr. x2009 ce cuprindea plaja de numere x (x carnete);
- SC x cu factura nr. x.2011 ce cuprindea plaja de numere x (x carnete).

In perioada suspusa verificarii organul de control a constatat ca nu s-au emis facturi in format electronic.

Conform raportului de inspectie fiscala nr. nr. X si deciziei de impunere nr. X organele de inspectie fiscala din cadrul Administratiei Finantelor Publice sector 2 au constatat ca SC XSRL nu poate prezenta un numar de x facturi fiscale, motiv pentru care s-a stabilit diferente suplimentare de TVA si de impozit pe profit prin estimare in temeiul prevederilor art. 1 din Ordinul presedintelui ANAF nr. 3389/2011 privind stabilirea prin estimare a bazei de impunere.

In ceea ce priveste de impozitul pe veniturile microintreprinderilor in raportul de inspectie fiscala organele fiscale mentioneaza ca societatea s-a considerat platitoare de impozit pe veniturile microintreprinderilor in perioada 2006-2009, pentru anul 2006 organul fiscal a stabilit un impozit pe veniturile microintreprinderilor in suma de x lei, din care a dedus impozitul constituit si platit in perioada 2006 – 2009, rezultand un impozit pe veniturile microintreprinderilor in suma de – x lei precizat in decizie.

Estimarea a avut ca baza de calcul valoarea vanzarilor din facturile emise in anul 2006 in suma de x lei dintr-un numar de x de facturi, de unde a rezultat o valoare medie de x lei, respectiv o suma a veniturilor neinregistrate pentru cele x facturi de x lei, valoarea vanzarilor din facturile emise in anul 2009 in suma de x lei dintr-un numar de x de facturi, de unde a rezultat o valoare medie de x lei, respectiv o suma a veniturilor neinregistrate pentru cele x facturi de x lei, valoarea vanzarilor din facturile emise in anul 2010 in suma de x lei dintr-un numar de x de facturi, de unde a rezultat o valoare medie de x lei, respectiv o suma a veniturilor neinregistrate pentru cele x facturi de x lei.

Prin contestatia formulata SC XSRL sustine ca facturile neutilizate lipsa despre care se face vorbire au fost pierdute de catre administratorul societatii, si pe care le-a declarat pierdute in momentul in care si-a dat seama ca lipsesc.

In drept, potrivit art. 1 din Ordinul presedintelui ANAF nr. 3389/2011 privind stabilirea prin estimare a bazei de impunere:

(1) Stabilirea prin estimare a bazei de impunere pentru impozite, taxe, contribuții și alte sume datorate bugetului general consolidat al statului se efectuează de organele de inspecție fiscală în situații cum ar fi:

- documentele și informațiile prezentate în cursul inspecției fiscale sunt incorecte sau incomplete;
- documentele și informațiile solicitate nu există sau nu sunt puse la dispoziția organelor de inspecție fiscală.

(2) Pentru estimarea bazei de impunere organele de inspecție fiscală vor identifica acele elemente care sunt cele mai apropiate situației de fapt fiscale.

(4) Valoarea estimată a bazei de impunere va fi utilizată pentru stabilirea impozitelor, taxelor sau contribuțiilor, precum și a eventualelor diferențe ale acestora datorate bugetului general consolidat al statului.

Potrivit art. 67 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare:

„Art. 67. – (1) **Organul fiscal stabilește baza de impunere și obligația fiscală de plată aferentă, prin estimarea rezonabilă a bazei de impunere, folosind orice probă și mijloc de probă prevăzute de lege, ori de câte ori acesta nu poate determina situația fiscală corectă.**

(2) **Stabilirea prin estimare a bazei de impunere se efectuează în situații cum ar fi:**

a) în situația prevăzută la art. 83 alin. (4);

b) **în situațiile în care organele de inspecție fiscală constată că evidențele contabile sau fiscale ori declarațiile fiscale sau documentele și informațiile prezentate în cursul inspecției fiscale sunt incorecte, incomplete, precum și în situația în care acestea nu există sau nu sunt puse la dispoziția organelor de inspecție fiscală.**

(3) În situațiile în care, potrivit legii, organele fiscale sunt îndreptățite să stabilească prin estimare bazele de impunere, acestea identifică acele elemente care sunt cele mai apropiate situației de fapt fiscale [...]”.

Totodată, la pct.65.1 din HG nr.1050/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală:

“65.1. Estimarea bazelor de impunere va avea loc în situații cum sunt:

[...]

d) când au dispărut evidențele contabile și fiscale sau actele justificative privind operațiunile producătoare de venituri și contribuabilul nu și-a îndeplinit obligația de refacere a acestora.

65.2. Organul fiscal va identifica acele elemente care sunt cele mai apropiate situației de fapt fiscale, luând în considerare prețul de piață al tranzacției sau al bunului impozabil, precum și informații și documente existente la dosarul fiscal al contribuabilului care sunt relevante pentru impunere, iar, în lipsa acestora, organul fiscal va avea în vedere datele și informațiile deținute de acesta despre contribuabilii cu activități similare”.

Art. 1, art. 10 și art. 12 din Normele metodologice pentru întocmirea și utilizarea formularelor comune privind activitatea financiară și contabilă, aprobate prin H.G. nr. 831/1997 prevad urmatoarele:

“Art. 1. - Persoanele juridice și persoanele fizice prevăzute la art. 1 din Legea contabilității nr. 82/1991, au obligația **să organizeze și să asigure evidența, gestionarea și corecta utilizare a formularelor cu regim special de înseriere și numerotare**, cum sunt: facturile, chitanțele, avizele de însoțire a mărfii, alte documente, cu ajutorul cărora se stabilesc volumul de activitate, plățile și încasările efectuate în raport cu bugetul de stat, clienții, furnizorii sau cu alte persoane fizice și juridice”.

“Art. 10. - **Formularele neutilizabile**, defectuos tipărite sau în alte cazuri similare **se anulează prin barare pe diagonală, făcându-se mențiunea "ANULAT" pe toate exemplarele**, și se restituie, cu excepția formularelor din carnete broșate, gestionarului de formulare, sub semnătura persoanei predatoare, în fișa de magazie a formularului cu regim special înscriindu-se numărul și seria formularului respectiv în coloana "formulare neutilizabile", urmând a fi predate la arhivă și păstrate conform normelor legale”.

“Art. 12. - Orice lipsuri sau pierderi de formulare numerotate, în magazie sau la compartimentele care le utilizează, vor fi aduse la cunoștință, în scris, administratorului, ordonatorului de credite sau altor persoane, care au obligația gestionării patrimoniului unității, care vor dispune cercetarea și verificarea împrejurărilor în care s-au produs lipsurile sau pierderile și eventuala tragere la răspundere a celor vinovați, conform legii.

Formularele cu regim special de înseriere și numerotare, **pierdute sau sustrase se declară nule în Monitorul Oficial al României**, Partea a III-a, după sesizarea organelor în drept”.

În speta sunt incidente și dispozițiile pct. 42 din Ordinul nr. 3512/2008 privind Normele metodologice de întocmire și utilizare a documentelor financiar-contabile:

“Orice persoană care constată pierderea, sustragerea sau distrugerea unor documente justificative sau contabile are obligația să aducă la cunoștință, în scris, în termen de 24 de ore de la constatare, conducătorului unității (administratorului unității, ordonatorului de credite sau altei persoane care are obligația gestionării unității respective).

În termen de cel mult 3 zile de la primirea comunicării, conducătorul unității trebuie să încheie un proces-verbal, care să cuprindă:

- datele de identificare a documentului dispărut;
- numele și prenumele persoanei responsabile cu păstrarea documentului;
- data și împrejurările în care s-a constatat lipsa documentului respectiv.

Procesul-verbal se semnează de către:

- conducătorul unității;

- conducătorul compartimentului financiar-contabil al unității sau persoana împuternicită să îndeplinească această funcție;

- persoana responsabilă cu păstrarea documentului; și
- șeful ierarhic al persoanei responsabile cu păstrarea documentului, după caz.

Când dispariția documentelor se datorează însuși conducătorului unității, măsurile prevăzute de prezentele norme metodologice se iau de către ceilalți membri ai consiliului de administrație, după caz.

În condițiile în care documentul pierdut a fost întocmit de către unitate într-un singur exemplar, reconstituirea acestuia se face urmând aceleași proceduri prin care a fost întocmit documentul original, menționându-se în antetul documentului că este reconstituit, și stă la baza înregistrărilor în contabilitate”.

Deoarece societatea nu a prezentat facturile neutilizate și cele lipsa, în număr de x, organul de control a procedat la stabilirea prin estimare a bazei de impunere conform OPANAF nr. 3389/2011, pornind de la veniturile realizate și facturile emise în fiecare an și înregistrate în contabilitate conform anexei nr. 13 în suma totală de x lei. astfel:

| an | Facturi emise | | Venit mediu/ | numar facturi | baza estimare |
|-------|---------------|-------|--------------|---------------|---------------|
| | baza venit | numar | factura | lipsa | |
| 2006 | x | x | x | x | x |
| 2009 | x | x | x | x | x |
| 2010 | x | x | x | x1 | x |
| Total | x | x | x | x | x |

În baza veniturilor estimate mai sus menționate organele de inspecție fiscală au procedat la calcularea diferentelor suplimentare aferente impozitului pe veniturile microintreprinderilor, a impozitului pe profit și a TVA colectată astfel:

- Impozitul pe veniturile microintreprinderilor.

| an | baza estimare venit | Cota de impozit pe veniturile microintreprinderilor | impozit pe veniturile micro. aferent veniturilor estimate |
|------|---------------------|---|---|
| 2006 | x | 3% | x |

- Impozit pe profit.

| an | baza estimare venit | Cota de impozit pe profit | Impozit pe profit aferent veniturilor estimate |
|------|---------------------|---------------------------|--|
| 2009 | x | 16% | x |
| 2010 | x | 16% | x |

| | | | |
|-------|---|--|---|
| Total | x | | x |
|-------|---|--|---|

- TVA colectata.

| an | baza estimare venit | Cota TVA | TVA colectata aferenta veniturilor estimate |
|-------|---------------------|----------|---|
| 2006 | x | 19% | x |
| 2009 | x | 19% | x |
| 2010 | x | 24% | x |
| Total | x | | x |

In speta, organele de inspectie fiscala au procedat la stabilirea diferentelor suplimentare mai sus mentionate, intrucat societatea nu a putut la dispozitie, in vederea verificarii, x facturi fiscale. La randul ei, **societatea contestatoare** sustine ca „*facturile neutilizate lipsa despre care se face vorbire au fost pierdute de catre administratorul societatii, si pe care le-a declarat pierdute in momentul in care si-a dat seama ca lipsesc*”, **fara sa aduca nicio dovada in acest sens**. Astfel, se retine ca, potrivit normelor metodologice pentru întocmirea și utilizarea formularelor comune pe economie, in vigoare in anul 2006, formularele neutilizabile se anulau prin barare pe diagonala, facandu-se mentiunea „anulat” pe toate cele trei exemplare, iar cele pierdute ori sustrate se declarau nule in Monitorul Oficial, avand obligatia sa respecte si prevederile pct. 42 din Ordinul nr. 3512/2008 privind Normele metodologice de întocmire și utilizare a documentelor financiar-contabile.

Or, contestatoarea nu a prezentat in sustinerea cauzei nici formularele originale ale celor x facturi (toate cele 3 exemplare ale fiecărei facturi), barate pe diagonala cu mentiunea „anulat” si nici dovada declararii nulitatii lor in Monitorul Oficial.

Avand in vedere cele anterior prezentate care reglementeaza metodologic evidenta, gestionarea și corecta utilizare a formularelor cu regim special de înscriere și numerotare, rezulta ca simpla afirmatie a „nefolosirii” formularelor nu poate fi retinuta in solutionarea favorabila, avand in vedere faptul ca sarcina probei îi revine contestatoarei, in conformitate cu dispozitiile legii civile si ale art. 206 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare potrivit carora:

„Art. 206. – (1) **Contestația se formulează în scris și va cuprinde:**

- a) datele de identificare a contestatorului;
- b) obiectul contestației;
- c) motivele de fapt și de drept;
- d) **dovezile pe care se întemeiază;**

e) semnătura contestatorului sau a împuternicitului acestuia, precum și ștampila în cazul persoanelor juridice. Dovada calității de împuternicit al contestatorului, persoană fizică sau juridică, se face potrivit legii”.

Invocarea de contribuabila a faptului ca „*pe rolul Sectiei 8 Politie exista un dosar penal in care s-a dispus efectuarea unei expertize contabile in care se va stabili soldul de marfa si daca societatea in anul 2006, 2009 si 2010 ar fi putut vinde marfa in valoare x lei asa cum reiese din raportul de inspectie fiscala*”, nu poate fi retinuta in solutionarea favorabila a contestatiei, intrucat suma de x lei nu reprezinta un sold de marfa, ci baza de impunere estimata aferenta celor x de facturi constatate lipsa in baza careia au fost stabilite obligatii fiscale de plată conform prevederilor legale mai sus mentionate.

Mai mult, desi prin procesul verbal de comunicare a obiectivelor expertiziei a fost stabilit ca termen de depunere a raportului de expertiza data de 18.06.2012, contestatara nu a depus la doarul cauzei acest raport la depuneri contestatiei, respectiv 16.07.2012 si nici pana la data prezentei.

In consecinta, contestatia SC XSRL cu privire la capatul de cerere vizand impozitul pe veniturile microintreprinderilor in suma de x lei, a impozitului pe profit in suma de x lei si a TVA colectata suplimentar in suma de x lei (obligatii fiscale care au fost stabilite numai in baza

veniturilor estimate stabilite de organele de inspectie fiscala conform anexei nr. 13) urmeaza a fi respinsa ca neintemeiata si nesustinuta cu documente.

3.2. Referitor la accesoriile in suma de x aferente impozitului pe veniturile microintreprinderilor, in suma de x lei aferente impozitului pe profit si in suma de x lei aferente TVA colectata cauza supusa solutionarii este daca organele fiscale au stabilit corect accesoriile prin decizia de impunere, in conditiile in care la punctul 3.1 al prezentei decizii s-a retinut ca fiind datorate debite neachitate la termenele legale.

In fapt, prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. X, Administratia Finantelor Publice sector 2 a stabilit in sarcina contribuabilei accesorii aferente impozitului pe veniturile microintreprinderilor in suma de x lei, a impozitului pe profit in suma de x lei si TVA colectata colectata in suma de TVA in suma de x lei din care aceasta contesta accesorii in suma totala de x lei reprezentand .

- x lei – accesorii aferente impozitului pe veniturile microintreprinderilor
- x lei - accesorii aferente impozitului pe profit;
- x lei – accesorii aferente TVA colectata stabilita suplimentar.

In drept, art. 119 si art. 120 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare prevad:

"Art. 119. - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor de plata, se datoreaza dupa acest termen majorari de intarziere".

"Art. 120. - (1) **Majorarile de intarziere se calculeaza pentru fiecare zi de intarziere, incepand cu ziua imediat urmatoare termenului de scadenta si pana la data stingerii sumei datorate, inclusiv.**

(7) Nivelul majorării de întârziere este de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere, și poate fi modificat prin legile bugetare anuale”.

Incepand cu data de 1 iulie 2010, majorarile de intarziere au fost inlocuite cu dobanzi si penalitati de intarziere in conformitate cu prevederile art. 119, art. 120 si art. 120¹ din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, astfel cum a fost modificata si completata prin OUG nr. 39/2010:

“Art. 119 - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere”.

“Art. 120 - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

(7) Nivelul dobânzii de întârziere este de 0,05% pentru fiecare zi de întârziere și poate fi modificat prin legile bugetare anuale”

" Art. 120¹ (1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale.

(2) Nivelul penalității de întârziere se stabilește astfel:

a) dacă stingerea se realizează în primele 30 de zile de la scadență, nu se datorează și nu se calculează penalități de întârziere pentru obligațiile fiscale principale stinse;

b) dacă stingerea se realizează în următoarele 60 de zile, nivelul penalității de întârziere este de 5% din obligațiile fiscale principale stinse;

c) după împlinirea termenului prevăzut la lit. b), nivelul penalității de întârziere este de 15% din obligațiile fiscale principale rămase nestinse.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor”.

Ulterior, incepand cu data de 1 octombrie 2010 au intrat in vigoare prevederile OUG nr. 88/2010, care a modificat art. 120 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare:

“(7) Nivelul dobânzii de întârziere este de 0,04% pentru fiecare zi de întârziere și poate fi modificat prin legile bugetare anuale”.

Potrivit dispozițiilor legale sus menționate pentru neachitarea la scadența a obligațiilor de plată se datorează accesorii pe perioada cuprinsă între scadența și data plății.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspectia fiscală nr. X, s-au stabilit în sarcina contestatarii obligații de plată reprezentând TVA în sumă de **x lei**, asupra cărora au fost calculate accesorii aferente în sumă de **x lei** pentru perioada 01.01.2006 -31.05.2012 și impozit pe profit în sumă de **x lei** asupra cărora au fost calculate accesorii aferente în sumă de **x lei** calculate pentru perioada 01.01.2007-31.12.2012.

De asemenea, prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspectia fiscală nr. X organele fiscale au stabilit că la impozitul pe veniturile microintreprinderilor figurează cu sumă de **x lei** achitată în plus dar pentru neachitarea la scadența a debitelor datorate pentru perioada 25.04.2006-25.01.2010 au fost calculate accesorii aferente în sumă de **x lei**

În consecință, față de prevederile legale mai sus menționate și având în vedere că stabilirea majorărilor dobânzilor și penalităților de întârziere reprezintă măsuri accesorie în raport cu debitul și în virtutea principiului de drept *accessorium sequitur principalae*, iar în sarcina contestatarii au fost reținute că fiind datorate obligații fiscale principale în sumă de **x lei**, reprezentând TVA, în sumă de **x lei** și faptul că nu a achitat la termenele legale debitele datorate pentru impozitul pe veniturile microintreprinderilor, aceasta nedeținând situații care să probeze calculul eronat al accesoriilor, urmează să se respingă ca neîntemeiată contestația și pentru sumă de **x lei** reprezentând accesorii aferente TVA în sumă de **x lei**, aferente impozitului pe profit în sumă de **x lei** și impozitului pe veniturile microintreprinderilor în sumă de **x lei**, conform principiului de drept "***accessorium sequitur principalem***".

3.3 Referitor la suma de x lei (x – x) reprezentând accesorii aferente impozitului pe veniturile microintreprinderilor.

Cauza supusă soluționării este dacă DGFP-MB se poate pronunța pe fond pentru suma de x lei, în condițiile în care nu face obiectul actului atacat.

In fapt, din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, rezultă că prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspectia fiscală nr. X, organele de inspectie fiscală au stabilit în sarcina contribuabilei accesorii aferente impozitului pe veniturile microintreprinderilor în sumă de **x lei**.

In drept, referitor la "**Posibilitatea de contestare**" art. 205 din Codul de procedură fiscală, republicat, precizează:

"(1) Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit legii. Contestația este o cale administrativă de atac și nu înalță dreptul la acțiune al celui care se consideră lezată în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau în lipsa acestuia, în condițiile legii.

(2) Este îndreptățit la contestație numai cel care consideră că a fost lezată în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia.(...)"

De asemenea, potrivit art. 206 alin. (2) din actul normativ sus-menționat "**obiectul contestației îl constituie numai sumele și măsurile stabilite și înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat, cu excepția contestației împotriva refuzului nejustificat de emitere a actului administrativ fiscal**".

Prin adresa inregistrata la D.G.F.P.-M.B. sub nr. x societatea intelege sa conteste accesorii aferente impozitului pe veniturile microintreprinderilor in suma de de x lei, desi prin decizia mai sus mentionata au fost stabilite in sarcina acesteia accesorii aferente impozitului pe veniturile microintreprinderilor in suma totala de x lei .

Intrucat cuantumul sumei contestate este mai mare decat cuantumul sumei stabilite de organul fiscal prin actul administrativ, respectiv Decizia de impunere nr. X, conform prevederilor pct.11.1 lit.c) din Ordinul nr. 2137/2011 privind aprobarea Instructiunilor pentru aplicarea titlului IX din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, care precizeaza:

“Contestatia poate fi respinsa ca:

c) fiind fara obiect in situatia in care sumele si masurile contestate nu au fost stabilite prin actul administrativ fiscal atacat(...),” pentru diferenta de x. lei contestata in plus fata de suma inscrisa in titlul de creanta contestatia va fi respinsa ca fiind fara obiect.

Pentru considerentele aratate mai sus si in temeiul art. 1 din Ordinul presedintelui ANAF nr. 3389/2011 privind stabilirea prin estimare a bazei de impunere, pct. 65.1 si pct.65.2 din HG nr.1050/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală , art. 1, art. 10 si art. 12 din Normele metodologice pentru întocmirea și utilizarea formularelor comune privind activitatea financiară și contabilă, aprobate prin H.G. nr. 831/1997, pct. 42 din Ordinul nr. 3512/2008 privind Normele metodologice de întocmire și utilizare a documentelor financiar-contabile, pct. 11.1 lit.c) din Instructiunile aprobate prin Ordinul presedintelui A.N.A.F. nr. 2.137/2011 , art. 67 alin. (1) si alin. (2) lit. b), art. 119, art. 120, art. 120¹ (1), art. 205, art. 206 alin. (1) si art. 216 alin. (1) si alin. (3) din Codul de procedură fiscală

DECIDE

1. Respinge ca neintemeiata contestatia formulata de SC XSRL impotriva Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. X pentru suma de x lei reprezentand:

- x lei - impozit profit ;
- x lei - accesorii aferente impozitului pe profit;
- x lei - impozitul pe veniturile microintreprinderilor;
- x lei -accesorii aferente impozitului pe veniturile microintreprinderilor;
- x lei – TVA;
- x lei – accesorii aferente TVA.

2. Respinge ca ramasa ca fiind fara obiect contestatia formulata de SC XSRL pentru suma de x.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata potrivit legii, in termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Bucuresti.